

EL VALLÈS NOU

Periodic Regionalista

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre. . . 1'50 Ptes.
 Número corrent. 10 céntims

Redacció i Administració:
 SANTA ELISABET N.º 6.

Anuncis a preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

La Agrícola Espanyola

Societat anònima de Segurs reunits, a cotisació fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptas. — Capital desembolsat, 325.000 Ptas.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada. — **SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres. — Representant a GRANOLLERS: **Joan Piguillém** Plassa de la Constitució, 31. — Autoritzat per la Comissaria General de Seguros.

La segona ensenyansa a Granollers.

Al tractar de la qüestió de la segona ensenyansa sempre havem sigut partidaris de que aquesta s'organitzes com convenia i com debía ferse a Granollers, tal com el poble té dret a que s'organitzi, tal com la subvenció votada en pre-supost feia creurer que s'organitzaria, i com entenem que no s'ha fet aixís per part dels nostres administradors, ens havem cregut amb dret per a parlarne.

Nosaltres no combatem a nostre Ajuntament per sistema, ni parlem del jove a qui s'ha concedit la subvenció i la direcció del col·legi de segona ensenyansa per que siga carlí ni republicà, nosaltres ens havem cregut amb el dret i amb el deber d'explicar al poble que s'ha concedit una subvenció com a compliment d'un pacte electoral i que s'ha concedit la direcció d'un col·legi de segona ensenyansa a qui no té titul suficient per a ocupar tal lloc.

Aixó es lo que nosaltres havem dit i repetim. Diem que'l director del col·legi de segona ensenyansa de Granollers deuria tenir titul suficient per a serne, i que aquest titul deu ser el de llicenciat o doctor en Filosofia i Lletres o en Ciències. ¿No es aixó cert? ¿Es aixó alguna heretja per a que s'ens insulti com se fá?

Que aquest titul no'l poseeix el senyor Garcia a qui l'Ajuntament ha concedit la subvenció i adjudicat la direcció de dit col·legi, ho diu el mateix Sr. al nomenar els tituls que poseeix per a ocupar tal lloc que son els de *Maestro y Bachiller*.

¿Déu doncs posarse al front d'una escola de segona ensenyansa subvencionada per l'Ajuntament a qui no té'l titul suficient no sols per a serne director si que ni professor tampoc? Nosaltres creiem que nó.

Qui estiga sols una mica enterat de les qüestions d'ensenyansa ha de saber, que aixís com no pot ser mestre oficial d'un col·legi de primeres lletres qui no tingui'l titul de mestre, tampoc pot ser professor oficial d'un col·legi de segona ensenyansa qui no tingui al menys el titul de Llicenciat en Filosofia i Lletres per unes assignatures i el de Ciències per altres.

¿Que dirian aquestos senyors que s'escandalitzen tant de lo que afirmem, si vegessin que l'Ajuntament funda i subvenciona una escola primaria posanthi al front d'ella a una persona que sols alegués com a suficiència el que ja ha cursat les primeres lletres?

A més deuen saber aquestos senyors i amb ells nostre Ajuntament, que no pot esser agregat a cap institut el col·legi que no tinga al front d'ell un titular de segona, ensenyansa, (que forsosament ha de ser un llicenciat o Doctor en Lletres o en Ciències), es a dir que no pot ser considerat oficialment com a tal col·legi el quin no tinga director titular.

Tenint en compte aixó es molt d'estranyar que l'Ajuntament, entitat oficial, dongui una subvenció i nomeni com a director del seu col·legi de segona ensenyansa a qui no poseeix titul suficient per a serne.

¿Pot estar content el poble d'aquesta solució? Entenem que nó. Granollers té dret a que si l'Ajuntament, entitat ofi-

cial que'l representa ha votat en pre-supost una quantitat de 2.500 ptes. per a subvencionar un col·legi local de segona ensenyansa, son director tinga titul suficient, com tenia 'l malhaurat Sr. Espí, per a que'l col·legi estiga montat amb totes les condicions necessaries per a que dins de l'ensenyansa del Batxillerat siga considerat com a centre docent oficial, tota vegada que'ls nois necesiten la aprovació oficial de les assignatures que cursan i al mateix temps aixó dona mes facilitats en tot lo qu'está relacionat amb la ensenyansa, examens, etc.

Ja sabem que s'objectarà que s'ha passat molt temps tenint aquest mateix col·legi D. Modest Garcia Vivas (Q. A. C. S.) Es cert, pero el cas no es igual ni pot compararse amb el present. A don Modest no se li confiá la direcció del col·legi en mèrits d'un concurs, ni se li doná la subvenció com a pago d'unes eleccions. Lo de D. Modest fou una interinitat molt acceptable i acceptada per tothóm.

Don Modest que havia demostrat durant molts anys la seva aptitud i capacitat com a director de Col·legi fou pregat, al morir el Sr. Espí, i precisament per els pares dels nois que aleshores cursaven el batxillerat, de que'ls fes el favor de encarregar-se de continuar el curs, lo que dit senyor acceptá despres de molts precés en favor dels nois i en obsequi als pares que li demanaren; i si despres de demostrar com demostrá que sabia portarho bé, no se li tragué el col·legi, res té de particular, era una atenció que se li devia pero no deixaba de ser una interinitat que havian portat les circumstancies i de la que ningú'n tenia res que dir, perque no era ell qui l'hagues solicitada, ni l'Ajuntament qui li havia donada en mèrits d'un concurs, al contrari havia omplert en temps perentori un buit difícil d'omplir, ho portaba molt bé i hauria sigut injust pendrerli despres dels sacrificis que havia fet.

El cas no es igual al present ni pot compararselhi.

Al combatrer nostres manifestacions sobre aquest assumpte i fugint de la qüestió de fondo s'ens fan càrrecs per-

que no havém publicat en sa totalitat la célebre carta del Sr. García Sala.

No l'havém publicada tota perquè ni la llei ni nostra *caballerosidad* ens obligaven a tant.

No l'havém publicada per a fer un favor al jove Sr. García.

No, no l'havém publicada perquè no 'ns creiém obligats a publicar en nostre periòdic, inexactiu, insults ni insidies contra nosaltres mateixos; perquè no 'ns creiém obligats a publicar escrits en que 's capgiran i's falsejan fets per a tenir lloc a ofendrens amb paraules depressives i mal sonants.

Pero no té perquè amoinarse i enfadarse tant l'autor de tant important document, ja que encar que nosaltres no l'haguém publicat no ha quedat inèdit; per satisfacció seva i sobretot per justificació nostra (doncs basta llegir-lo per a justificarnos); ja l'han publicat, com havíam previst, els periòdics interessats en que el Sr. García o'ls que hi ha darrera seu tinguessin la subvenció tant desitjada i per cert, que l'haver sigut publicat en dos periòdics tant diferents com un lliberal i altre jaumí ha acabat de convencer a tothom del *do ut des* del célebre pacte: una subvenció a canvi d'uns vots, un cas semblant al d'Esau, una herència per un plat de llentilles.

Aixó avui tothom ho veu clar; que té d'estrany, doncs, que uns i altres, liberals i jaumins en llurs periòdics, fent causa comú, mutuament se defensin i ambdós ens ataquin, perquè protestém de tan mal arranjada solució i posém en coneixement del públic lo que ha passat en aquest cas, i no tenint raons amb que contestarnos fugim del fondo de la qüestió i'ns tractin de poc caballers i no se quantes coses mes?

No s'enfadi, doncs, ni estigui resentit amb nosaltres el Sr. García, perquè no li havém publicat l'article o carta; V. es jove encara, i per mes que siga mestre i batxiller, demostra no tenir prou calma ni prou experiència de la vida. ja que no sab compendrer que li havém fet mes favor nosaltres no publicant-la que no'ls quins li han publicada, doncs els uns, els amics de l'altre banda, l'han pres per *mungo* i dels del seu cantó ni ha molts que li aguantan l'escala i la deixarán anar quant els convingui, el dia que vegin que fan el ridícul, cregui no's fassi il·lusions. No's vulgui comparar amb el seu tío D. Modest (Q. A. C. S.); ni té la seva experiència, ni ha demostrat fins avui les seves aptituds; no's fii dels quins l'adulan perquè aixís els convé, recordi el según capítol del Gil-Blas de Santillana.

No vulgui sostenir coses insostenibles que'l ridícul serà per V. i sols per V.

¿Com vol que nosaltres diguém que té un títol que V. mateix confessa no tenir? ¿I com vol V. explicar el que després de passar casi tot un curs sens resoldrer el concurs obert per a la direcció de la se-

gona ensenyansa s'hagi resolt are a correu i precisament a favor de vosté, quant sols faltaban dos mesos per a acabar-lo? ¿No es irrisori aixó? ¿No demostra que hi ha hagut alguna raó poderosa que no hi havia avans i qu'ha vingut a última hora?

Nosaltres no combatim els fets per els quins els fan, sino per els fets mateixos, per la bondat o maldat que ells representen i porten en sí, pero, com es natural, ens es impossible al combatrer o alabar un assumpte, desglossar en absolut d'ell a les persones que l'impulsan o s'en aprofitan; per aixó al combatrer are la forma en que s'ha solucionat (?) assumpte tan capital per a Granollers com es el de la segona ensenyansa, no havém pogut prescindir de parlar dels elements que hi han intervingut, a nostre criteri, tant desgraciadament per el poble i per els estudiants d'aquest mateix poble.

Si algú creu que nostre criteri en aquest assumpte está equivocadament, defensi lo contrari pero no insultin, no maltractin ni deixin entreveurer amenaces, que ni aquestes ens espantan ni lo altre 'ns farà variar de camí. No es amb insults ni amb amenaces com se demostra que una causa es justa, ja que uns i altres sempre resultan ridiculs per qui'ls usa i si alguna cosa provan es falta de cultura i de raó i no creiém que aixó siga recomanable en persones que aspirin a montar i dirigir en nostra vila un centre de instrucció i cultura.

El President de La Lliga Regionalista de Granollers acaba de rebre la següent carta:

Barcelona 20 d'abril de 1914.

Sr. D. Josep Coma.—President de la Lliga Regionalista de Granollers.

Benvolgut Sr. i amic: A vos, i en nom vostre a la benemèrita Lliga Regionalista de Granollers, que dignament presidiu, remercio les paraules de felicitació amb que heu volgut honorar-me.

De ningú podien afalagar-me tant, com dels bons amics del districte que represento.

De vosaltres, especialment espero, que posareu totes les activitats al servei d'aquesta Mancomunitat de Catalunya que cal engrandir i consolidar.

Amb els millors afectes per Vos, i tots els socis de la Lliga de Granollers, m'ofereixo vostre s. s. i amic.

E. PRAT DE LA RIBA.

A prec del Sr. Jefe de Telégrafos d'aquesta vila, insertém el següent article:

Teléfono del Estado para todos los pueblos

«El actual Sr. Director General de comunicaciones e ilustre ingeniero D Emilio Ortuño, ha iniciado en su departamento una actividad digna de toda alabanza en pro de los servicios del Estado que le están conferidos y que más redundan en beneficio público.

En cuanto a Telégrafos se refiere, acabamos de recibir la reducción de tarifas en términos tan eco-

nómicos que bien podemos asegurar que somos los privilegiados entre los demás países en comunicaciones baratas.

Ahora se propone el Sr. Ortuño llevar la red general de comunicaciones telegráficas y telefónicas del Estado a los pueblos, caseríos y aún hasta las casetas de peones camineros, para que cualquier viajero, desde una de ellas pueda comunicarse con toda la península.

Esto, que, a primera vista parece un proyecto de difícil coste y realización, porque puede creerse que la Nación no está en condiciones de soportar tamaño gasto, no lo es tanto como a primera vista parece, si los pueblos ponen de su parte una pequeña ayuda.

El proyecto de reformas convertido en Ley por su aprobación en Cortes en 14 de Junio de 1909, ya nos decía el medio práctico y económico, por el cual todos los pueblos, por pequeños que fuesen, podían obtener la concesión del Estado para instalar una estación telefónica, sin más gasto por parte del municipio, que suministrar los postes necesarios para la implantación de la línea a la más próxima estación telegráfica del Estado.

A dicho proyecto se acogieron varios pueblos que hoy ya gozan de este beneficio, a muy poca costa.

Hoy, vuelve el Sr. Ortuño a ocupar aquel puesto, que entonces dejara, y con mayores bríos da impulsos a aquella ley, para, con pasos agigantados, avanzar lo posible, hasta lograr verlas establecidas por completo.

Ya que entonces los pueblos de nuestra provincia no supieron aprovecharlas, no deben ahora andar reacios, sino que deben ser de los primeros en solicitar una estación telefónica, antes que otros consuman las cantidades que se consignan en presupuestos para dichos fines.

A tal objeto se dirige este trabajo, recordando a los pueblos las condiciones en que se conceden y el modo como deben operar para la pronta concesión.

El Estado facilita: el estudio técnico del proyecto, el hilo para la línea y estación en toda su extensión, los aparatos telefónicos de cada estación y el personal de vigilancia para el montaje.

El Municipio, por su parte, se comprometerá, al hacer la solicitud a proporcionar los postes para el tendido de la línea, la casa-estación, y el personal que haya de servirla.

A cambio de estos gastos el Estado cede en favor del Municipio, el ingreso y recaudación para sí de los telefonemas expedidos en su estación.

Los postes necesarios para las líneas de un solo conductor pueden calcularse, trece por kilómetro, pudiendo ser de cualquier clase de madera, siendo los más comunes, de pino, castaño y sabina, pudiendo encontrarse al precio próximamente de tres a cinco pesetas cada uno según las condiciones de la localidad y han de tener una altura de seis metros.

Tampoco debe olvidarse lo anteriormente manifestado del gasto limitado, a un solo término municipal, cuando varios pueblos inmediatos están interesados en la construcción de una misma línea.

El local, como estas estaciones son generalmente instaladas en las Casas Consistoriales o en las Escuelas, nada cuesta.

El personal o funcionario que haya de servir la estación tampoco cuesta el dinero, porque bien el maestro o el empleado municipal, se encargan de muy buen grado, si el Municipio les cede parte de la recaudación.

Luego solo queda a cargo del Municipio el valor de los postes.

En muchos casos tampoco tienen los pueblos que hacer el gasto de los postes porque si se encuentran situados en la misma orientación de una línea telegráfica ya establecida a poca distancia, el Estado autoriza que por los mismos postes se tienda la línea de estaciones municipales.

Luego si como demostrado, tan barato y fácil es hoy conseguir una estación telefónica, en la forma indicada deben apresurarse los pueblos a solicitarla.

Entendiendo que tal vez obedezca al desconoci-

miento de la citada ley y a los procedimientos que deben aplicarse, nosotros invitamos a los Ayuntamientos a gozar de tales beneficios, deseando se realice el ideal de todo telegrafista español que es el ideal de todo buen patriota: que no quede un solo pueblo español sin ese metálico lazo de unión con sus hermanos. Y así es como las naciones progresan y se engrandecen

NOTA.— El Ayuntamiento de Montorrés ha sido el primer municipio de este partido que en sesión extraordinaria del 21 actual, acordó solicitar la instalación de una estación telefónica en dicho pueblo, en las condiciones expresadas en la citada Ley.

Blas Pallarés.

Una escopeta curta.—El jove favoregut amb la subvenció de 2 500 ptes, que haurien de servir per al millor funcionament d'un col·legi de segona ensenyansa i no per a pagar ausilis electorals va publicar dies enrera un remítit molt llarg amb el que's volia rectificar lo que nosaltres deiem i diem.

Per a contestar al aludir jove en la part del seu remítit que podia semblar rectificació, varem valernos nosaltres de la reproducció literal de la sol·licitud en que exposava a l'Ajuntament lo que ell creia meritis i serveis per a lograr que se'l subvencionés.

Devant del poble de Granollers l'indicat Sr. va suicidarse polemisticament matantse amb ses propies armes

Are recentment, el dijous passat el mateix senyor ha publicat i repartit unes fulles reproducció literal del anterior treball seu a que varem contestar oportunament.

No exposa cam raó nova, ni estampa una paraula que no hagués estampat anteriorment.

S'ha cregut potser que si amb una vegada de publicar la seva carta no ha convensut a ningú, publicantla de nou aconseguiria convencer a la gent.

Pero s'ha equivocat.

No's cregui que si una bala de canó no arriba al punt aon va dirigida per manca de forsa de projecció, pugui arribarhi la mateixa arma tirant per segona vegada; si el tret no arriba a lloc per falta de forsa, al tornar a tirar no per aixó farà blanc.

Quan l'escopeta es curta, es curta.

Ajuntament

A les 9:10 de la vetlla comensà la sessió ordinària de 1.ª convocatoria celebrada el dia 23 per l'Ajuntament, presidint l'Alcalde Sr. Tardá i assistint hi els regidors Srs. Torras, Puntas, Vila, Robert, Pujol, Barbany, Raich, Estrada, Pagés i Puigrodón.

Després de llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior, se llegeix una comunicació del Sr. President del Concell Permanent de la Mancomunitat Catalana participant la seva constitució, i una circular del mateix recomenant a l'Ajuntament que indiqui quines son les millores de més urgència per a la població, acordant-se contestar-li, a proposta dels Srs. Torras, Barbany i Pujol, que son l'establiment del servei telefònic, la construcció del pont sobre'l Congost i d'un camí vecinal entre aquesta vila i Llisà de Munt.

Queda sobre la taula una relació de comptes presentada per l'Alcalde.

Se dona compte d'un ofici del Comitè Executiu del Monument al insigne precursor de la navegació submarina En Narcís Montoriol, remerciant al Ajuntament les 25 pessetes amb que hi contribueix.

La lectura d'una sol·licitud d'obres promou un llarg debat per demanar el Sr. Torras que quedí sobre la taula per 8 dies al objecte de que el senyor Riera, absent en aquell moment, com a únic individu de la Comissió de Foment, pugui informarla, ja que aixís, diu, manifestà desitjar-ho en la sessió passada. El Sr. Puntas nega aquesta afirmació en el precís moment qu'entra el Sr. Riera, qui, enterat, s'estranya de les manifestacions, que diu esser inexactes, del Sr. Torras, i encara mes del cambi de criteri que s'oposa lo proposat are amb lo que te demanat en sessions anteriors, atribuïnto

que'l sol·licitant no deu pertanyer a la confraria del Sr. Torras, qui protesta enfadat d'aital manifestació insistint, acordant-ho la majoria després d'intervenirhi el Sr. Robert, en la seva proposició.

També es objecte de llarga discussió i d'alguns acaloraments, una instància presentada pel fabricant Sr. Umbert, informada favorablement per l'arquitecte municipal, demanant la variació del traçat d'un carrer per l'indret de la riera on te la fàbrica aquell senyor, acordant-se, per fi, que's reparteixin copies als regidors de la sol·licitud i del dictamen, quedant el planol sobre la taula de Secretaria per son estudi.

S'acorda, després de discutida una comunicació de la Junta local de Sanitat, obrir un concurs que s'anunciarà en la premsa barcelonina fixant el plas de dos mesos, per a la formació dels planols i projecte corresponents per a un plan general de clavegueres.

Se nombra pendentista per al Combregar General al jutge de 1.ª Instància.

Firmada pels Srs. Pujol i Raich, se presenta una proposició demanant que acordi contribuir amb 100 pessetes al homenatge que's projecte an En Perez Galdós i fer constar l'admiració del Consistori per la gloria nacional, oposant-s'hi En Riera i En Puntas per creure que un senyor qui posseix palaus i la propietat de nombroses i celebrades obres literaries no està en el cas d'admetre almoïna i menys l'Ajuntament de ferla, per tindre obligacions mes perentories que atendre. En Torras, Pujol i Robert apojan la proposició dient que si l'Ajuntament pot gastar en atencions purament d'ordre esperitual altres quantitats, mes ho ha de fer per D. Benito, enfadantse amb el senyor Riera perque diu que tant se val no discutir mes, puig la majoria amb aixó, com amb altres assumptes, deu haver anat a la sessió amb criteri tancat. La majoria calla pero vota com volen els firmants de la proposició.

En mitx d'un silenci sepulcral, malgrat el qual dificilment s'entent lo que llegeix el Secretari, se dona compte d'una proposició firmada per tots els senyors de la majoria assistents a la sessió, per a que'l Consistori acordi, previa declaració d'urgència, haver vist amb disgust el procedir de l'Alcalde per impedir amb la seva conducta als regidors fer us dels seus drets tant al Consistori com a les Comissions quan existien, demostrant evidentia i mareada parcialitat a favor de la minoria, com ho provà en la sessió anterior privant al jefe de la majoria de defensarla dels atacs del Sr. Puntas, que calificà de vergonyosa la seva actuació. El senyor Torras, boi planyentse de les causes que li obligen, defensa la proposició susdita, i el senyor Alcalde li contesta que en lo successiu observarà la mateixa conducta que fins ara per creurela correcta, i per lo que's refereix a la sessió passada, l'aixecà per evitar un disgust entre companys de Consistori. Per lo demés—segeix dient, amable i sonrient—me dono per enterat de la proposició.

Voten en contra En Puntas, Riera i Vila.

El Sr. Tardá, contestant al Sr. Puigrodón, ofereix pagar a les families dels soldats morts a Melilla la quantitat votada, quan se presentin a l'Alcaldia a cobrar.

El Sr. Torras demana a l'Alcaldia que en compliment d'un acort pres anteriorment no's pagui als metjes i apotecaris les noves nòmines sinó presenten relació detallada dels serveis prestats.

Se parla també d'una comunicació de la Junta de Reforma referent a la cessió de terrenys a la Companyia de M. Z. i A., sense acordarse res en definitiva.

El Sr. Pagés parla de la construcció d'aceres i per fi, després d'algún prec sense importancia, s'aixeca la sessió a dos quarts de 12.

Crònica de la Comarca

Mollet

En Joan Coll, nostre bon amic i actual regidor, ha tingut l'inmensa i irreparable desgracia de veure morir a sa xamosa filleta Enriqueta, nena de set

anys i que per sa hermosura i bondat feia les delicies de la casa i de quants teniem el gust de conèixerla.

Dilluns al matí se verificà l'enterro al que acudí nombrosa concurrència que, de manera ben manifesta, s'associà al greu dolor que te llaterat el cor dels pobres pares i avis.

La ferida es tremenda i amb bona voluntat supliquém al Altíssim concedeixca a la estimada familia Coll, aquella santa resignació que senten els justos envers els incomprendibles i sabis designis de Deu.

◆◆◆

Dimecres al tren de les vuit del vespre arribaran a nostre poble, el missionista caputxí, pare Pio d'Igualada junt amb altre de la mateixa ordre, quin nom sentim no recordar. Amb aital motiu, se celebraran diferents ceremonies religioses que tindran lloc durant els dies qu'ens honorarem hostatjant-los.

Que la Santa Missió sia profitosa i les seves predicacions arrelin fondo-fondo en el cor dels molletans.

Sant Feliu de Codines

Ja han passat les eleccions i com era d'esperar la victoria ha sigut nostra. Aquells ardors béfics, aquelles manifestacions de lluita que al comensament de la elecció es notaren per part dels contraris, anaren minvant a mida que transcorria el dia. S'havia parlat de protestes, de tupinades i fins de rompre l'urna; pero arrivà l'hora del escrutini, i tot aixó es convertí en aigua de borrajes, efectuantse aquest amb tota tranquil·litat i resultant elegits D. Ramón Masclans Pineda, D. Miquel Pedragosa Deu i D. Joan Deu Furriols, essentho aquest últim per la gracia i art de la farigola, ja que no era aquesta l'intenció dels que'l posaren en candidatura.

Com a fet digne de menció, podém citarne un que mereix contarse. Un senyor amb barba i del bando contrari, per mes senyes paleta i un dels capostos de la farsa, a fi de cridar més l'atenció dels seus adeptes, es prestà a fer de reclám, posantse a la porta del col·legi a repartir candidatures, més al cap d'una hora veient que poc servia i el paper ridicol que estava representant, es retirà avergonyit i a les hores tornà a ocupar el lloc que li corresponia.

¡Fins a quins extrems han arribat!

Ni repartidors de candidatures.

El dijous passat se celebrà l'escrutini general sense un sol home de públic contra lo que era de costum, puig generalment se veia el saló de la Casa de la Vila atestat de gent.

Es proclamaren regidors als elegits, sense protestes de cap mena.

Felicitém coralment als nous regidors, i desijém que vagin a la Casa Comunal, posseïts d'un esperit de sinceritat gran, despullats de tot perjudici i amb l'intent d'ajudar als demés companys en la bona administració qu'están realitzant. Si ni ha algú que vulgui apartarse d'aquest camí per a portar la malsana política, que se li fassi el vuit i se'l despreïi, ja que a n'aquella casa sols si ha de anar per a fer administració i sols administració.

Son prou dignes, no obstant, les persones que hi entren de nou, per a que poguém duptar un sol moment, de la seva bona intenció.

◆◆◆

Aquesta setmana han retornat a Barcelona uns quants amics forasters que havian vingut a passar les festes de Setmana Santa i Pasqua, en aquesta vila. Sentim que l'estada hagi sigut tan curta.

◆◆◆

Tenim noticies de que la fàbrica dels Srs. Cirera i Umbert, torna a treballar de ferm. Ho celebrém moltíssim perque aixís sembla que haurà acabat aquella fonda crisi que s'havia originat amb motiu de l'escasés de feina.

Tant de bó que prompte s'obris la dels Srs. Comas, tancada per reformes de societat, que acabaria de posar la tranquil·litat a la vila, perduda amb motiu de una i altre cosa.

Tip. de J. Joseph — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanyes
del país i estrangers.

Depositaris del R.A. C. de Catalunya:
Stock de pesseres per a Automòbils en Les Franqueses.

Blanxart i Maspons

(SUCESSORS DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

Fàbrica d'Aixarops i Horxates
(Tònic refrescants)
CHAMPANILLA
Gran estimulant digestiu

Agustí Fortuny
(Sucessor de F.^{co} Fortuny)

Representants únics ab diposit
per a Granollers i sa comarca:
Blanxart i Maspons.

Anís Castells

-- Illegítim destilat --

Recomanat per son gust
exquisit i fi

PAU RENOM

□ Mollet del Vallés. □

- - BANCO NACIONAL - -

Compañía anónima de Seguros sobre enfermedades.

Fundada en 1906 y autorizada de R. O. por el MINISTERIO de FOMENTO.

Funciona bajo la inspección del Estado.
Tiene constituido el correspondiente depósito legal de garantía.
Cuenta con asegurados en todas las regiones de España y tiene establecidas Sub-Direcciones en las provincias de Alicante, Canarias, Badajoz, Baleares, Málaga, Murcia, Jaén y Granada, Tarragona, Salamanca, Sevilla y Huelva, Valencia y Castellón, Vitoria, etc.

Autorizado el contenido de este anuncio por la Comisaría General de Seguros

Para detalles a la Dirección: *Bailén, 130, pral., Barcelona*, o a nuestro Representante en esa
D. Pedro Novellas, calle de Alfonso IV, 20.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Taller per a Armes i "Ciclos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

Escultura decorativa * Bells i baix-relleus en guix

ENGUIXAT DE SOSTRES I PARETS D'HABITACIONS
TOTA CLASSE D'ENMOTLLATS I DECORATS EN GUIX

LLUIS MONFERRER ALVARO

Plassa de Verdaguer.-Granollers.

RELOTJERIA I PLATERIA

- DE -

Joaquím Cumella

Casa especial per a tota classe de compostures

PREUS REDUITS

SE COMPRA OR, PLATA I PLATINO

Palma, 37, Estanc GRANOLLERS.

M. COVARSI

CIRURGIÀ-DENTISTA

Tractament de totes les en-	Curació del dolor de dents
fermetats del orgue dentari	sons recórrer a l'extracció
i ses dependències : : :	en la majoria dels casos :

CONSTRUCCIÓ DE TOTA CLASSE DE PESSERES DENTÀRIES
DURES POSTISSES AMB OR, ALPACA, CAUCHO, ETC.

CLÍNICA A BARCELONA.—Baixa de Sant Pere,
núms. 23 i 25, principal. CONSULTA de 9 a 1
i 3 de a 7.

CLÍNICA A GRANOLLERS.—Plassa de Perpinyà,
17, 2^{on}. - 2.ª. CONSULTA tots els dijous de
mercat de 9 a 1 i de 2 a 4.

Els Adobs Químics.

Primeres materies: superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàsiques, etc.

Guano

Vallesá

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
núms. 79 i 81. a Catalunya, Balears i Aragó